

ת"פ 60770/12/12 - מדינת ישראל נגד ישראל אברחיימוב, יונה פיסקריוב - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

27 אפריל 2015

ת"פ 60770-12-12 מדינת ישראל נ' אברחיימוב ואח'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. ישראל אברחיימוב

2. יונה פיסקריוב - עניינו הסתיים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוריה הירש הנאשם וב"כ עו"ד שאול עזרא פרוטוקול

בית המשפט מקריא את עיקרי גזר הדין.

גזר דין - נאשם 1

רקע

1. הנאשם 1 שלפניי (להלן: הנאשם) הועמד לדין ביחד עם נאשם נוסף (להלן: הנאשם 2). ביום 9.4.2014 הרשעתי את הנאשם בהתאם להודאתו, בעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 17.4.2011 בסמוך לשעה 13:00, שהו שני הנאשמים ביחד עם שני חברים נוספים בברכה ביער ירושלים. בשלב מסוים, הם נתבקשו לצאת אל מחוץ לתחומי הברכה. הנאשמים וחבריהם החלו לקלל את המאבטחים בכניסה לברכה, ומשהמאבטחים חששו כי האירוע יתפתח לכדי אלימות הזעיקו ניידת משטרה למקום. משהגיעה ניידת המשטרה, ביקש אחד השוטרים לתחקר את המעורבים באירוע. השוטר פנה אל הנאשם שלפניי אך הוא החל להשתולל ולקלל. השוטר הודיע לנאשם כי הוא מעוכב, אך הנאשם סרב להתלוות אליו, דחף אותו ואמר: "תוריד את הידיים שלך יא מניאק". אז הודיע השוטר לנאשם כי הוא עצור והחל להובילו אל ניידת המשטרה במקום. הנאשם סרב להיכנס לניידת והחל להשתולל. השוטר ושוטר נוסף ניסו להכניס את הנאשם לתוך ניידת המשטרה, והנאשם דחף אותם במטרה למנוע מהם להכניסו לניידת. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירה של תקיפת שוטר אשר יוחסה לו בכתב-האישום המתוקן.

2. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם. בהתאם לבקשת

עמוד 1

הסנגור, הוריתי על הפניית הנאשם לשירות מבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש בעניינו. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, הוריתי על הפנייתו של הנאשם לממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות מבחן וחוות-דעת הממונה על עבודות השירות

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 23, רווק, מתגורר בבית הוריו. המשפחה מתגוררת בבית שמש ומוכרת בלשכה לשירותים חברתיים בשל מצוקה כלכלית ובעיות בריאותיות של ההורים המקבלים שניהם קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי. הנאשם בעל 9 שנות לימוד. הוא אובחן במהלך לימודיו כסובל מקשיי למידה, כשבתפקודו בלטה התקפי זעם וקושי בריסון, עד אשר נשר ממסגרות לימודיות. הוא החל משוטט בלילות, הרבה בשתיית אלכוהול ובעודו בגילופין ביצע עבירות אלימות ורכוש. הנאשם נשפט בבית-משפט לנוער בגין עבירות אלה ונידון להתחייבות להימנע מעבירה ולצו שירות לתועלת הציבור. מהמידע שהתקבל משירות המבחן לנוער עולה כי לאחר מכן התגורר הנאשם למשך כשנה בבית אחר, וכך התנתק מהחברה העבריינית סמוך לבית הוריו. הנאשם לא גויס לשירות צבאי. כיום עובד הנאשם כמנהל מועדון לילה שבבעלות אחרת. בשנים האחרונות הנאשם הוא המטפל העיקרי בהוריו וכן מסייע בכלכלת הבית. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי כספי הקצבאות שמקבלים הוריו משמשים לרכישת תרופות, וכי הוא ואחיו אחראים לפרנסתם. כמו-כן מסר כי הוא מממן עבור אמו טיפולי פיזיותרפיה פרטיים אחת לשבועיים, וכי מעבר לכך האם אינה יוצאת מן הבית. בתסקיר צוין כי הנאשם הופנה לשירות המבחן בשנת 2012 לאחר שהורשע בין היתר בעבירה של תקיפת שוטרים, בגינה נידון בסופו של יום לעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

אשר לעבירה נשוא התיק שבכותרת - בתסקיר צוין כי הנאשם לקח אחריות חלקית לביצועה. הוא טען שהשוטרים הם אלה שתקפו אותו והוא נאלץ להתגונן מפניהם (לענין זה יצוין כי במועד הטיעונים לעונש ביקשתי לברר את הדברים, והסנגור הבהיר כי מרשו נוטל אחריות מלאה לביצוע המעשים שבביצועם הודה).

התרשמות שירות המבחן היא כי שנות התבגרותו של הנאשם אופיינו בקבלת תפקידים הוריים אחראיים בבית, על רקע נכותם וגילם המבוגר של הוריו. כתוצאה ממצבם של הוריו, חווה הנאשם מעמסה רגשית, התקשה לקבל גבולות ולתפקד בלימודים, חבר לגורמים שוליים והסתבך בפלילים. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי בשנים האחרונות הנאשם התבגר, מבטא אחריות רבה, בפרט להוריו, ונראה כי הוא עושה מאמצים לתפקד באופן תקין. להערכת שירות המבחן, המציאות המורכבת אשר אילצה את הנאשם להתבגר טרם זמנו ולשאת בעול, הביאה אותו לידי קשיים רגשיים שטרם עובדו וניצבים ברקע לביצוע העבירה. קשיים אלה, בהעדר טיפול, מהווים גורמי סיכון להישנות העבירה. לצד זאת, העובדה כי הנאשם מצליח לנהל אורח חיים תקין, כולל עבודה סדירה, נמנע מביצוע עבירות מאז שנת 2011 ומביע אחריות והבנה למצבו - כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

בהתחשב בכל אלה, הוצע לנאשם להשתלב בקבוצה לטיפול בתחום האלימות במסגרת שירות המבחן. הנאשם מסר כי לא יוכל להתחייב לכך בשל הטיפול בהוריו. שירות המבחן העריך כי ברקע לסירובו האמור של הנאשם, נמצא גם קושי רגשי. אשר להמלצה העונשית - הנאשם חזר והדגיש עד כמה רעוע מצבה הכלכלי של משפחתו וטען כי לא יוכל לעמוד בתשלום קנס כספי. שירות המבחן סבר כי יש מקום לחזק את הנאשם בדרך החיובית בה החל, והמליץ להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל ולו בעבודות שירות, כך שהנאשם יוכל להמשיך בסיוע להוריו ובתפקודו התקין בעבודה. הומלץ על הטלת של"צ בהיקף נרחב של 250 שעות, וכן על הטלת מאסר מותנה.

4. מחוות-דעת הממונה על עבודות השירות מיום 22.3.2015 עולה כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

5. באת-כוח המאשימה, הגב' ורד דרעי, טענה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע ממאסר קצר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש. בהתחשב במכלול השיקולים לקולא ולחומרה, ותוך הבחנה בין הנאשם שלפניי לנאשם 2, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם ששה חודשי עבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס כספי.

6. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד שאול עזרא, טען כי מתחם העונש ההולם כפי שנטען על-ידי באת-כוח המאשימה מחמיר יתר על המידה, ואינו עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוהגת אליה הפנה בטיעוניו. בא-כוח הנאשם הוסיף ועמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם, תוך שהדגיש את נטילת האחריות, את חלוף הזמן מיום ביצוע העבירה, את מאמציו של הנאשם לניהול אורח חיים תקין, וכן את העובדה שכיום הנאשם עובד, מסייע בפרנסת המשפחה ותומך בהוריו כמפורט בתסקיר שירות המבחן. הסנגור אף הגיש לעיוני מסמך המפרט את הקשיים בהם נתונה המשפחה מטעם אגף הרווחה בעיריית בית שמש. עוד עמד הסנגור על האופן בו הסתיים עניינו של הנאשם 2. בהתחשב בכל אלה, עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם 250 שעות של"צ ומאסר מותנה.

7. הנאשם בדבריו לפניי הדגיש כי הוא מסייע בפרנסתם של הוריו וכן תומך בהם בשל מצבם הבריאותי. הנאשם ציין כי לפניי מספר חודשים ריצה עונש עבודות שירות אשר הוטלו עליו בתיק אחר. לדבריו, נטל הלוואה מהבנק ושילם למטפלת שתסייע להוריו בתקופה זו, ובמקביל הוסיף לעבוד בלילות. הנאשם ציין כי הוא מודע לכך שעליו לשאת בעונש בגין מעשיו בהליך זה, אולם ביקש להתחשב במצבו מבחינת תקופת הענישה שתוטל עליו.

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהמעשים בגינם הורשע הנאשם, ענינם בהגנה על שלמות גופם של העוסקים במלאכת איכפת החוק, וכן שמירה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי. **בחינת נסיבות ביצוע העבירה** במקרה שלפניי מעלה כי לאחר ויכוח בין שני הנאשמים וחבריהם לבין מאבטחים בברכה, הוזעקו שוטרים למקום, ואז החל הנאשם להשתולל ולקלל את השוטרים. לאחר שאחד השוטרים הודיע לנאשם כי הוא מעוכב, הנאשם דחף את השוטר וקילל אותו. בהמשך, לאחר שהשוטר הודיע לנאשם כי הוא עצור, הנאשם התנגד למעצרו, החל להשתולל ודחף את השוטרים במטרה למנוע מהם להכניסו לניידת. אין להקל ראש בחומרת המעשים המתוארים, שכן יש בהם כדי ללמד על תעוזה ועל העדר מורא מפני החוק ומפני העוסקים במלאכת איכפתו. לצד זאת, יש ליתן את הדעת לכך שלמעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מראש, המעשים לא לוו בתחכום, הנאשם לא עשה שימוש בנשק כלשהוא, ואף לא

נגרמה פגיעה פיזית למי מהשטרים. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** בנוגע לעבירה בה הורשע הנאשם (תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין) מעלה כי בתי-המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשים הנעים מהטלת ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד עונש מאסר בפועל למשך מספר חודשים בודדים (ראו והשוו: ת"פ (שלום י-ם) 2747-08-13 מדינת ישראל נ' גולאני (22.9.2014); ת"פ (שלום י-ם) 20118-04-13 מדינת ישראל נ' פלוני (3.7.2014)).

9. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה; וכן בהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם את המעשים ונסיבות ביצועם נע מענישה מוחשית משמעותית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל.**

לא התבקשתי, ואף לא ראיתי, לחרוג ממתחם זה לחומרה או לקולא.

קביעת העונש המתאים

10. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין.

לקולא, התחשבתי בהודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן, ובנטילת האחריות שהתלוותה לכך. כמו-כן, שמתי לנגד עיניי את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן, מטיעוני הסנגור לפניי ומהמסמך שהוגש לעיוני מטעם אגף הרווחה בעיריית בית שמש. בהקשר זה, נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם ולכך שהנאשם עובד ודואג לפרנסתם של שני הוריו הנכים וכן מטפל בהם כמטפל עיקרי נוכח מצבם הבריאותי. כמו כן, נתתי דעתי לחלוף הזמן מיום ביצוע העבירה (כארבע שנים), במהלכן לא ביצע הנאשם כל עבירה נוספת וניהל אורח חיים תקין.

לחובת הנאשם, ניתן משקל לעברו הפלילי, אשר כולל אי הרשעה משנת 2009 בבית-משפט לנוער בעבירות אלימות ורכוש, בגין נידון בשעתו לעונשי של"צ והתחייבות להימנע מעבירה; וכן הרשעה מבית-משפט שלום בעבירות של תקיפת שוטר, איומים, ניסיון בריחה ממעצר ומכירת אלכוהול לקטין, בגין נידון בשנת 2014, בין היתר, לחודשיים וחצי עבודות שירות וכן להפעלת התחייבות כספית עליה חתם הנאשם בבית-המשפט לנוער בסך ₪ 4,000. מעברו הפלילי האמור של הנאשם עולה כי אין מדובר בפעם הראשונה בה הוא עומד לדין בגין עבירה של תקיפת שוטר. עובדה זו מדגישה את הצורך בהעברת מסר עונשי ברור, שיבהיר לנאשם - וכן לכלל הציבור - כי בית-המשפט לא יתייחס בסלחנות למעשים מהסוג הנדון. אוסיף כי הנאשם לא השתלב במסלול הטיפול שהוצע לו על-ידי שירות המבחן בתחום האלימות.

11. נוכח השיקולים לחומרה, אני סבורה כי לא ניתן להסתפק בעונש של"צ כמבוקש על-ידי הסנגור. לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ. אף שבית-המשפט מייחס משקל מהותי לעמדת שירות המבחן, המדובר בהמלצה בלבד. בעוד ששירות המבחן שם לנגד עיניו באופן מרכזי את שיקולי השיקום של הנאשם שלפניו, הרי מתפקידו

של בית-המשפט לבחון את התמונה הכוללת ולייחס משקל מתאים למכלול שיקולי הענישה בנסיבות העניין. במקרה דנן, דעתי היא כי יתר שיקולי הענישה ובהם הלימה, גמול והרתעה, מצדיקים הטלת עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

אשר להיקפן של עבודות השירות - בהתחשב במכלול הנסיבות לקולא, ובהן נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם והמאמצים שהוא עושה לניהול אורח חיים נורמטיבי בשנים האחרונות, אינני רואה להטיל עבודות שירות לתקופה ממושכת כמבוקש על-ידי המאשימה, ואני סבורה כי ראוי להסתפק בעבודות שירות לתקופה קצרה. זאת ועוד; נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם והיותו תומך בשני הוריו הנכים, אינני רואה להטיל ענישה בעלת רכיב כספי.

12. בטרם סיום, אני רואה להתייחס לעונש שהוטל על הנאשם 2. בהתאם להסדר הטיעון שנערך עם אותו נאשם, ועל-יסוד הודאתו בעובדות כתב-האישום כפי שתוקן בעניינו, קבעתי כי נאשם 2 ביצע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין והטלתי עליו בהסכמת הצדדים צו של"צ בהיקף של 40 שעות. עניינו של נאשם 2 שונה מעניינו של הנאשם לפני במספר היבטים: ראשית, בעניינו של הנאשם שלפני לא הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים, בניגוד לנאשם 2. שנית, נאשם 2 חסר עבר פלילי, להבדיל מהנאשם שלפני. שלישית, נאשם 2 ביצע עבירה של הפרעה לשוטר, בעוד הנאשם שלפני הורשע בעבירה של תקיפת שוטר. ורביעית, נסיבות ביצוע העבירה של נאשם 2 היו קלות יותר ביחס לנאשם שלפני (בשים לב לתיקון העובדות שנערך בכתב-האישום בעניינו של כל אחד מן הנאשמים). בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי על עונשו של הנאשם שלפני להיות מחמיר יותר ביחס לעונש שהוטל על הנאשם 2.

סוף דבר

13. נוכח מכלול השיקולים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 40 ימי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 15.7.2015 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר.

המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

דנה כהן-לקח , שופטת

הוקלד על ידי אתי הרוש